

omfattet af de foreslåede regler om afskedigelser af større omfang. Arbejdsaftalernes indhold vil således i det enkelte tilfælde være afgørende for, om f. eks. ansættelsesforholdet er etableret med henblik på en bestemt arbejdsopgave eller for et bestemt tidsrum.

Ad b.

Afskedigelser foretaget med henblik på at mindske virksomhedens omkostninger indtager ingen særstilling og er derfor omfattet af forslaget's regler.

Det bemærkes, at der i forslaget's § 23 d, stk. 2, er åbnet adgang til at forkorte 30 dages perioden i særlige tilfælde. Som det fremgår af bemærkningerne til denne bestemmelse, er der bl. a. netop tænkt på tilfælde, hvor lønudbetalingssummen for 30 dages perioden med rimelig sikkerhed skønnes at være alvorligt truende for virksomhedens eksistens.

Spørgsmål 10:

Ad den foreslåede affattelse af lovens § 23 d, stk. 3.

Hvilke nærmere kriterier forestiller ministeren sig, at der skal lægges til grund ved bedømmelsen af, hvorvidt der skal foretages en fristforlængelse?

Svar:

Som det fremgår af bestemmelsen og bemærkningerne hertil, er det en forudsætning for, at 30 dages perioden kan forlænges, at der ikke inden for denne oprindelige frist kan findes en løsning på de problemer, som de planlagte afskedigelser rejser, hvad enten det drejer sig om en løsning på den pågældende virksomhed eller uden for den. Endvidere er det en forudsætning, at forlængelsen af den oprindelige 30 dages periode skønnes at indebære en rimelig udsigt til løsning af problemerne omkring de afskedigede. Såvel arbejdsgiveren som lønmodtagerne på virksomheden eller disses repræsentanter forudsættes at stå bag ved skønnet over udsigterne til problemernes løsning. På tilsvarende måde udtales det i bemærkningerne, at det må anses for hensigtsmæssigt, at der for arbejdsmarkedsnævnene til afgørelse af forlængelsestilfælde fastsættes regler om kvalificeret flertal til afgørelse af disse spørgsmål.

Det fremgår således af forslaget, at der lægges op til en høj grad af enighed lokalt om behovet for at forlænge den oprindelige 30 dages periode; det er derfor ikke fundet hensigtsmæssigt at give en nærmere specificerede retningslinier for sådanne forlængelser, som formentlig ikke vil komme til at foreligge med stor hyppighed.

Spørgsmål 11:

Der ønskes en vurdering af, hvorvidt arbejdsformidlingen vil kunne administrere de foreslåede regler.

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 12.

Spørgsmål 12:

Med hvilken begrundelse anføres det i bemærkningerne til lovforslaget, at en gennemførelse af de foreslåede regler „skønnes at påføre arbejdsformidlingen en ikke ubetydelig arbejdsbyrde“, når der henses til, at arbejdsformidlingen i almindelighed skal have meddelelse om påtænkte afskedigelser 30 dage før afskedigelserne kan få virkning?

Svar:

Besvarelsen omfatter ligeledes spørgsmålene 7 og 11.

Under arbejdet med beregningerne af forslaget's økonomiske og administrative konsekvenser indhentede arbejdsministeriet en udtalelse herom fra arbejdsdirektoratet og fra landsarbejdsnævnet.

Arbejdsdirektoratet anførte i vedlagte svarskrivelse af 6. juli 1976, at forslaget efter direktoratets skøn ville medføre et øget personalebehov på 10 arbejdskonulenter og 15 personer med videregående uddannelse (1 medarbejder i hver af de 14 regioner og 1 i arbejdsdirektoratet) ved lovens ikrafttræden.

Som det fremgår af arbejdsdirektoratets vedlagte skrivelse af 15. september 1976, har landsarbejdsnævnet skønnet, at personalebehovet som følge af forslaget som minimum vil svare til det af direktoratet foreslåede.

Arbejdsministeriet har i det store og hele kunnet tilslutte sig de betragtninger, der er anført i arbejdsdirektoratets ovennævnte skrivelse. Man har herved i særlig grad haft